

зрозумілу економічну прив'язку, яка мінімізує концесійні ризики держави і гарантує збереження його інтересів. В основу соціально-економічний підходу закладено досягнення соціально-економічного ефект концесії, який полягає в тому, що споживачі отримують більш якісне обслуговування при мінімальних витратах з боку держави.

Дослідження питання концесійних платежів, показало, що у світової портової практиці використовується широкий спектр механізмів, що варіюється від одноразової виплати за допомогою щорічної ренти і роялті, пов'язаної з пропускнуою спроможністю, до угод про розподіл доходів.

Список літератури: 1. DeLangen, P. W. Governance in Seaport Clusters [Text] / P. W. DeLangen // Maritime Economics and Logistics— 2004. — Vol. 6, № 2. — P. 141—156; 2. Notteboom T.E. Terminal Concessions in Seaports revisited/T. E. Notteboom, A.A. Pallis, S. Farrell // Maritime Policy and Management.—2012.—Vol. 39, № 1.—P. 1– 5

ГАРМАШ С.В., старший викладач, НТУ «ХП»
ДРОЗД А.В., магістр, ХНЕУ ім. С. Кузнеця

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГНУЧКОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Останні роки історії України характеризуються коливаннями рівня виробництва з тенденцією його спаду. Все частіше і все стурбовано звучать питання: за рахунок чого приблизити початок довгоочікуваного підйому виробництва, за рахунок чого забезпечити його стабільність, з чим Україна може, а точніше – повинна, забезпечувати внутрішній ринок і як стати повноправним партнером на світовому ринку?!

Виникає насущна потреба у науково-методологічній розробці загальних положень формування гнучкої ієрархічної системи управління з чітким визначенням функціональних повноважень, структур реалізації цих обов'язків, систем взаємопов'язаних показників (індикаторів), контрольних повноважень і відповідальності, оптимального співвідношення економічного розвитку і соціальної захищеності соціуму.

Для реалізації зазначеної мети слід вирішити наступні задачі:

- проаналізувати позитивні та негативні сторони впливу процесу корпоративної глобалізації, який став домінуючим на сучасному етапі розвитку капіталізму, на національні економіки;
- розробити методичні основи гнучкої системи управління, яка забезпечувала би оптимальний рівень децентралізації економічного впливу на суб'єкти виробництва;
- розробити методичні оцінки рівня розвитку економік країн, як часового критерію готовності до вступу у ЄС;
- виявити і проаналізувати сучасні тенденції і фактори входження різних країн до ЄС;
- розробити комплексну систему управління суб'єктами виробничо-господарської діяльності різних форм власності;
- розробити універсальну систему показників економічної оцінки ефективності програм становлення і розвитку виробничих структур, захисту соціуму.

Отже, що стосується сучасного стану, то кожна країна повинна виходити з особливостей свого соціуму, характеру розвитку продуктивних сил і виробничих відносин, установлюючи часовий лаг для еволюційної, а не «шокової» адаптації (основні напрямки, фактори, показники оцінки відповідності промислового потенціалу, соціуму окремо взятої країни умовам вступу до Євросоюзу).

Успішна реалізація зазначених задач – створення ефективної гнучкої системи управління на всіх рівнях не тільки виробничо-господарської діяльності.

Щодо окремо взятого підприємства, то зміни, які відбуваються, потребують пристосування підприємства до виживання у нових умовах. При цьому дефіцит фінансових ресурсів змушує підприємство мобілізувати свої внутрішні ресурси. Повинні бути переглянуті не тільки цілі і стратегії підприємства, але й приведені до відповідності з новими вимогами його організаційна структура та система управління. Відповідно, виникає необхідність створення цілісної, ефективної та гнучкої системи управління, яка дозволяла б підприємству не тільки вижити, але й наростити свої конкурентні переваги в умовах мінливого зовнішнього середовища та системної кризи, яка стала притаманною для нашої країни.

Отже, створення відповідної гнучкої системи управління дозволить підприємству найбільш повно реалізувати свої можливості у сучасних умовах розвитку капіталізму, а країні - відчутти себе не полігоном для експериментів сторонніх гравців, а гідною та сильною державою.

ГЕРАЩЕНКО І.О., канд.екон.наук, доцент, НТУ «ХП»

ОРГАНІЗАЦІЯ СЛУЖБИ КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Організаційно-методичні основи створення системи контролінгу на підприємстві включають в себе питання організації служби контролінгу, визначення її місця в організаційній структурі підприємства, аналізу інформаційних потоків і можливих варіантів впровадження контролінгу на підприємстві.

При створенні служби контролінгу на підприємстві необхідно враховувати наступні основні вимоги:

- Служба контролінгу повинна мати можливість отримувати необхідну їй інформацію з бухгалтерії, фінансового відділу, планово-економічного відділу, служби збуту і служби матеріально-технічного постачання.

- Служба контролінгу повинна мати можливість і повноваження організовувати за допомогою інших економічних служб збір додаткової інформації, необхідної їй для аналізу і висновків, але не міститься в існуючих документах фінансово-економічних служб.

- Служба контролінгу повинна мати можливість впроваджувати нові процедури збору аналітичної інформації на постійній основі. Питання про виплату компенсації співробітникам інших служб за збільшення навантаження повинні вирішувати керівники, для яких призначена інформація служби контролінгу.

- Служба контролінгу повинна мати можливість швидко доводити інформацію до відома вищого керівництва підприємства.

- Служба контролінгу повинна бути незалежною від тієї чи іншої фінансово-економічної служби. Служба контролінгу входить поряд з бухгалтерією, фінансовим відділом, планово-економічним відділом до складу фінансово-